

Bizim örneğimiz Kabil değil, Habil'dir

Acaba bu insanlar, bu milletler ve bu devletler; insana yakışanı, millet olma şuurunu ve devlet olma ağırlığını ne vakit ortaya koyacaklar?

Yani kıyamet kopmadan önce bu gerçekleşecek mi? Doğrusu insan merak ediyor. Menfur menfaatler uğruna, siyasî çıkarlar hesabına ve dünyayı fesada vermek adına öyle şeyler tekrarlanıyor, öyle sözler geveleniyor ki, insan olanlar insanlığından utanıyor. İnsanlar dünya sahnesinde görüldüğünden bu yana, öyle dehşetli hadiseleri tarihe mal etmişler ki, tarih sayfaları kara lekelerle, kanlı satırlarla kabarmış. Kabil'in Habil'i haksız yere öldürmesi, ilk kara leke, ilk kanlı satır olmuş; Kabil'i takip edenler, o kara lekeleri arttırmayı ve o kanlı satırları yazmayı bu günlere kadar sürdürmüşler ve sürdürüyorlar.

Peygamberler de böyle bir dünyaya, böyle insanları hak yola sevk etmek için gönderildiler. Dâvete icabet edenler, tebliğe kulak verip itaat edenler kurtuldular. Uymayanlar mahvoldular. Hatta bazı Peygamberlerin hanımları ve evlâtları da, imtihanı kaybedip mahvolanlara yoldaş oldular.

“Bazı peygamberler gelmişler ki, mahdud birkaç kişiden başka ittiba edenler olmadığı halde, yine o peygamberlik vazife-i kudsiyesinin hadsiz ücretini almışlar.”
(Lem'alar)

Habil'i takip edenler de; Peygamberlerin (aleyhimüsselâm) rehberliğinde hak, hukuk ve adaleti gözeterek, zulümden uzak durarak, Allah'a (cc) kulluğun ve imanın gereklerine harfi harfine uyarak, güzel ahlâkı yaşayıp göstererek, asıl hayatın ahiret hayatı olduğuna tam kanaat getirip, ebedî saadetlerini muhafaza uğruna gerektiğinde gözlerini kırpmadan dünyalarından vazgeçmeyi bile göze alarak, fani dünyaları uğruna ahiretlerini feda etmeyerek yaşayagelmışlerdir. Bugün de Risale-i Nur rehberliğinde aynı yolu takip etme azmindedirler.

İşte Rabbimizin fermanı:

“Ey Rasûlüm, Ehl-i Kitab’a, Âdem’in iki oğlunun haberini hakkıyla oku. Onlar Allah rızasını kazanmak için kurban kesmişlerdi de birisinin kabul edilmiş, diğerinki kabul olunmamıştı. Kurbanı kabul olunmayan (Kabil) diğerine; ‘Seni muhakkak öldüreceğim’ demişti. Kardeşi ona şöyle cevap vermişti: ‘Allah, ancak takva sahiplerinin kurbanını kabul eder. Yemin ederim ki, eğer beni öldürmek için elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım. Ben isterim ki sen kendi günahınla birlikte benim günahımı da yüklenesin; böylece cehennemliklerden olasın. İşte zâlimlerin cezası budur.’ Nihayet Kâbil hevesine uyarak kardeşi (Habil)’i öldürmeğe kalkışmış ve sonra onu öldürmüştü. Böylece ziyana uğrayanlardan olmuştu.” (Mâide, 5/27-30).